

ΞΕΝΗ ΔΟΓΡΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΗΣ ΔΟΥΣΙΕΝ ΖΟΥΕΝ

ΙΟΥΔΗΘ

ΥΧΤΑ... Μόνη, στὸ απέτι της, στὸ χωρὶο Νταλονίνι τῆς Γαλλικῆς Γούνινευς, ἡ Καὶ Ιουδὴθ Ἀρνό πηγανοερχόταν στὴν κρεββατοσάμαρὰ της. Ή μοναξία τῆς ἔφενεν αὐτιά. 'Ο ἄνδρας της εἰλεῖ φύγει τὸ ἀπόγευμα γιὰ δυὸ τρεῖς ἥμέρες, πηγανοντας γιὰ κατοικία δούλευει τοι σ' ἓνα ἄλλο χωριό. Στὸ σπίτι ἔμενε ἕνας λευκὸς ὑπηρέτης, δι ποτὸς φύλακας καὶ μερικοὶ ίδιανενεὶς ἐγγάτες.

Γιὰ ἀνά πατούληση τὸ μαλάο της ἡ Καὶ Ἀρνό, πήρε ἀνά ἕνα τραπέζι τὴν Ἀγία Γραμμὴν καὶ ἄφιξε νὰ τὴν φύλακοειται. Τὴν αἵρεσης ἔπειτο ἡ ματιά της στὴν ιστορία τῆς συνωνύμης της 'Ιουδὴθ.

«Τότε» — εἶδαστε στὸν Πάλαι Διαβήτη — «ἡ Ιουδὴθ ἱκέτευσε τὸν Θεόν νὰ τὴν στηρίξῃ στὴν ἀπόφασί της. Καὶ τραβῶντας ἀπὸ τὴ θήρα τὸ σπάθι πού κρεμόταν δίπλα στὸ κρεβεσάτη, ἔκοψε τὸ κεφάλι τοῦ 'Ολοφέρνην».

Μᾶ τὴν ίδια στιγμὴ ἀπὸ τὸ ἀντούριο παράθυρο μὲν μεγάλη κόκκινη ἀνάλαμπτη φάντης πέρα στὸν δρόσιντα.

— Φουλάζη! Φουλάζη! φώναξε ἡ Καὶ Ἀρνό.

Σὲ λίγο μπήκε μέσον στὴν κάμαρη δι ποτὸς θιαγενής φύλακας.

— Τι εἶν; αὐτὴν ἡ φωτιά; τὸν φότση;

— Θὰ κάψων τὸ χωρίο Κανάνιον οἱ ἐπαναστάτες, οἱ ἀπαδοὶ τοῦ Μαζδῆθ...

— Οταντος ήσαν ἀλληνές, λοιπόν, η διαδόσεις, ποὺ κυκλοφοροῦσαν ἔνα μῆνα τῷρι, γιὰ κάπιονταν προσήρητη, ποὺ ζεοτίκους τοὺς ἴδιους, ἐνδιάμεσον τὸν ξένον, ἐν δούματον τοῦ 'Ἀλλάξ, Κείωνται βρίσκονταν τόποι μόνη της, μέσα σ' αὐτὸν τὸ σπίτι, διότι είχαν συγχετρωμένη ὅλη τους τὴν περιουσίαν! Οι θιαγενεῖς ἐγγάτες τους η ἥταν κρούσιοι ὅπαδοι τοῦ Μαζδῆθ, καὶ ἂν δὲν ήσαν, θὲν ἔσπανταν περιούσιαν, ποὺ λόις θὲν ἔβλεπαν τὸν παρασκό κίνδυνο. Οι μόνοι, στοὺς δούοις υπορύποις νάρη, ἐπιστοσύνη, ἰσαν οἱ θιαγενής φύλακας καὶ ἡ Εὐφράτης. Μά τι μποροῦσαν νά κάψουν αὐτοὶ οἱ δύο ἐναντίον τοῦ φανατισμού πλήθους τῶν ἐπαναστάτων;

— Θὰ τὰ πάντα έπειτα νά ίδω τὸ ίχερδος συμβαίνει! εἰπε ὁ φύλακας, διακρίπτοντας τὶς σκέψεις τῆς Καὶ Ἀρνό.

— Ναί! πηγανε, καὶ γύρισε γρήγορα! τοῦ μάτιντος ἡ Ιουδὴθ.

Ο φύλακας γύρισε πάντα ἄργη, δυὸς δρόμους, καὶ ἀνήγειρε στὴν κωνία τοῦ πόδας τοῦ Μαζδῆ, είχαν πρόγιατα κάψει τὸ χωρίο Κανάνιον, είχαν σκοτώσει τὸν Εὐφράτην, ποὺ ήσαν ἐγκατεστημένοι, ἔξει, είχαν πλάσπαι τὰ σπίτια καὶ τὶς ἀποθήκες τους καὶ δι τὴν πρώτην προσεγγή θὰ ἔχονταν τούς κάψουν τὰ διάσια καὶ στὴν Νταλονία.

Η ιστορία τοῦ Μαζδῆ αὐτοῦ ἡ ταντὶ παράξενη. Τὸν ἔλεγον Σικυόνια καὶ ἔνας νέος Μαρός, ποὺ δύνειν κοντά στοὺς Γάλλους καὶ ἔμεινε ἔτοι τὴ γλώσσας τους. Μιά νύχτα εἶδε ἔνα δνείρο, εἶδε μιὰ τεράστια στήλη, ποὺ ἡ κορυφὴ της κανόταν στὰ ὑψη τὸ οὐρανόν. Δύνι διαβασμένοι Μουσουλμάνοι, ποὺ ἤθελαν νά ζεστρώσουν τὸν Εὐφράτην, τοῦ Μαρόνος ἐναντίον τὸν Εὐφράτην, τοῦ θερινούς τότε τὸν θερινό τοῦ Σικυόνιου καὶ τοῦ εἰσαγάγει τοῦ Αλλάξ, ποὺ ἐγένετο τὸν ίχερδον τοῦ θερινού τοῦ Κορανίου καὶ νά ἔστρωση τὸν ἀπίστος. Ἔτοι τοῦ ζεστρώσαν τὰ μναῖα καὶ τὸν ξαναν νά παροντασθῇ στὸ πλήθος τοῦ Μαζδῆ, δηλαδή Μεσσίας.

Η φήμη τοῦ ἀπλύθηκε γρήγορα στὰ χωρά καὶ πολλοὶ φανατικοὶ ἔσπεισαν νά τὸν ἀκολουθήσουν. Η ἀρραγές καὶ ἡ λεπλασίες, ποὺ ἔκαναν, συγχένθεσαν γύρω τοῦ κάπειον καρδινάλιον. Λεπλασμανοὶ περιουσίες, ἀρταζαν γυναικες καὶ κορίτσια, τὰ δοτοὶ υπορράζονταν κατόπιν δι Σικυόνιον μὲ τοὺς φανατικότεροὺς ὅπαδούς του.

Η Καὶ Ἀρνό, μαθαίνοντας τὸν κίνδυνο ποὺ δέργει καὶ μὴ ἔχοντας κανένα, ὅπε νὰ τὴν βοηθήσῃ, οὔτε νὰ τὴν συμβούλευῃ, βρέθηκε σὲ πολὺ δύσκολη θέση. «Ἐμεινειν ἀλειφόμενη στὸ δωμάτιο τῆς ὄρκετη ώρα. Οταν, κατὰ τὴν συμεράματα, πούρη, ήταν ἀγνόρωστη. Ο φύλα-

κας καὶ ὁ Εὐφράτης ὑπηρέτης, διατὰν είδαν κατάλιπον καὶ μὲ τὰ μάτια βαθυνιώμενα καὶ κομιμένα, φοβήθηκαν γιὰ τὴν ὑγεία της. Φωνάζαν σύν νάλε πρετοὶ, σάν νά φυσκόταν σὲ ἀλλοφροσύνη..»

«Ἡ Καὶ Ιουδὴθ Ἀρνό εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασί της. Δὲν ὑψέψει, δὲν θάψηρε τὸ σπίτι της καὶ τὸ στήμα, τὴν περιουσία τοῦ ἄνδρός της, νὰ γίνη ἔμμων τῶν διαδόνων τοῦ Μαζδῆ. Χωρὶς νά κάψῃ καφι, ἐστειλεὶ μὲ βάφκει ἀπὸ τὸ ποτάμι διὸ ἀπὸ τους ὑπηρέτες της, μὲ δέρη γράμματα, εἴνα πρός τὸ Γαλλικό φυλάκιο, ποὺ βρισκόταν τρεῖς ώρες μακριά, καὶ τὴ ἄλλη πρός τὸν ἄνδρο της, σ' ἓνα χωρὶο πέντε ώρες μακριά. «Υπέτειρά δέταισε νὰ κλειδωθοῦν ἡ ἀποθήκη καὶ νὰ μή τὶς ἀναζητῶν γιὰ κανένα λόγο. 'Αμα ἐλήφθησαν δὲλι αὐτά τὰ μέτρα, ανέβηρε πάλι καὶ πλευδούση στὸ δωμάτιο της.

«Ἡ καρδιά της κρυπτόσησε δινατά καὶ τὰ μάτια της ἡσαν θαυμασμένα ἀπὸ τὴν ταφαρή καὶ τὸ φόβο, ποὺ τὸν μεγάλωνε ἡ ἀγωνία τῆς ἀναινενῆς. Ανηργούσαν μητροὶ ποὺ θάρρωσαν τὴν ἐλύγηζε, ὡς δύντον τὰ φάσιση τῆς Ιουδὴθ πάλαι Διαθήρη, καὶ ξαναζήσαν τὴν περιουσία τῆς Ιουδὴθ :

«...Τότε ἡ Ιουδὴθ ἐτράσθηξε τὸ σπαθί.... κι' ἔκοψε τὸ κεφάλι τοῦ 'Ολοφέρνην».

Κατόπιν ἀπὸ ἕνα συρτάρι ποὺ γομφεῖ πήρε ἔνα ποτόνιο γεμάτο πού τόκουνε στὸ σπίθος της. Της τόχει κάνει δέρη καὶ πάντες τοῦ άνδρας της περιστάσαι περιστάντων τὴν περιουσία τους.

Κατὰ τὸ μετρηπότανον ἀκόντιστηραν ἔξαφαν τὰ τύμπανα τῶν στασιαστῶν καὶ ἡ φωνές τους. Ερχόντουσαν στὴν Νταλονία νύ κάμοντ τὰ ίδια ποὺ ἔκαψαν καὶ στὸ Κανάν. Σὲ λίγο φάνησε ἡ προπονητὴ τοὺς καὶ κατόπιν οἱ ἄλλοι, μὲν τοῦ Μαζδῆ Σικυόνι επὶ κεφαλῆς καὶ τὸν διὸ προφῆτες του. 'Ησαν δύν· τρεῖς χιλιάδες Μαρόι, φανατισμένοι λινοσαμένοι σκέδον, ποὺ οὐργίαζαν καὶ ἔργεναν, ανεμίζοντας σπάθη, λύγες, κοντάρια, πούρα πάθη προτόνυμα τῶν πετρωφόρων θυσίαν, κάρις σε διάνυμα τοῦ Μαζδῆ, σὲ τοπείαν τοῦ πετρωφόρων συντίμως, μόλις βρισκόντουσαν ἀντιμέτωποι μὲ τοὺς ἀλλόποτους. 'Υστερὸς ἀπὸ λίγα λεπτά η ἀλλή τοῦ σπιτιοῦ τῆς Καὶ Ἀρνό γένεσται ἀπὸ τὸ μανισμένον ἐκείνον σπιλλόδιο. Μερικοὶ είχαν ἀνέψει κιόλας κερδοφόρων φραγώνων, γιὰ νὰ βάλουν φωτιά στὸ σπίτι καὶ τὶς ἀποθήκες, ἀφοῦ τὶς διηρεύσαν, φωτιά, πρόστα. Μά μόλις φάνησε ὁ Μαζδῆς δόδοι στὸ Μεσσία.

«Ἔταν ἔνας Μαρός νέος, μετρούσαν ἀναστήματος, μὲ μορφὴ νευρική καὶ ἀριστερού τοῦ θαΐδων λόβου, δι ποτῶν διάλεκτον τὸν Μαζδῆ Σικυόνι, τὸν ίδιον ύπορτη σκάλα της φύρωμας παραπορητῆς θὰ καταλάβαινε πάδες οἱ πραγματικοὶ ὑποκινηταὶ τῆς ἔξεγεσος της θαΐδων τοῦ Μαζδῆποι, διὸ τὸ θαΐδων τοῦ Αλλάξ, γιὰ νὰ διατηρηταὶ τὰ μαγείας καὶ τὸ πλήθος ἀνοίκεις

Συγχόνως σχεδὸν ἀνοίξει καὶ ἡ πότα τοῦ σπιτιοῦ καὶ στὴν ἔξωτηρη σκάλα πρόσθαλε τῆς Καὶ Ἀρνό, ἀριστερού τοῦ θερινού τοῦ Κορανίου, πούρη, δι ποτῶν διάλεκτον τὸν Εὐφράτην, τὸν θερινό τοῦ Κορανίου, πούρη, δι ποτῶν διάλεκτον τὸν Αλλάξ, γιὰ νὰ φανατίσανται τὰ πλήθη.

Συγχόνως σχεδὸν ἀνοίξει καὶ ἡ πότα τοῦ σπιτιοῦ καὶ στὴν ἔξωτηρη σκάλα πρόσθαλε τῆς Καὶ Ἀρνό, ἀριστερού τοῦ θερινού τοῦ Κορανίου, πούρη, δι ποτῶν διάλεκτον τὸν Εὐφράτην, τὸν θερινό τοῦ Κορανίου, πούρη, δι ποτῶν διάλεκτον τὸν Αλλάξ, γιὰ νὰ φανατίσανται τὰ πλήθη.

Η Καὶ Ιουδὴθ Ἀρνό φαινόταν ὀντλαμένη μὲ τὸ πότο τερέβητα, ποὺ μόνο ἡ ἀπόγνωση καὶ ἔπιπτητης καὶ δύνινος δίνοντας στὸν θερινό τοῦ Κορανίου, πούρη, δι ποτῶν διάλεκτον τὸν Εὐφράτην, τὸν θερινό τοῦ Κορανίου, πούρη, δι ποτῶν διάλεκτον τὸν Αλλάξ, γιὰ νὰ φανατίσανται τὰ πλήθη.

— Σικυόνι (ἀπέφυγε νὰ τὸ διώσει τὸν θερινό τοῦ Κορανίου), ξέσπασε λαβεῖ καὶ τὸ Γαλλικό πούρη, πούρη, δι ποτῶν διάλεκτον τὸν Εὐφράτην, τὸν θερινό τοῦ Κορανίου, πούρη, δι ποτῶν διάλεκτον τὸν Αλλάξ, γιὰ νὰ φανατίσανται τὰ πλήθη.

Πρώτοι οι Μαραμπούν διδωσαν τὸ σύνθημα τῆς φυγῆς, ἀφίνοντας τὸν Μεσσία τους νεκρό στὰ πόδια τῆς Καὶ Ιουδὴθ Ἀρνό.

τοῦ 'Αλλάχ. Γιὰ μένα δὲν εἰσαι παρὰ ἔνας κλέφτης, καὶ ὁ 'Αλλάχ τιμωρεῖ τοὺς κλέψεις. 'Ηθες γ' ἀράκεις τῆς παρειωσία μας, νῦν στάζεις καὶ νῦν κάψης. Μά μήν ἔσχατς πῶς ἐδῶ παραζάτω εἰνε τὸ Γάλλικό φυλάκιο καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι, θὰ μᾶς ἐκδικήσουν καὶ θὺ σὲ πρεμισούν. Δὲν θὰ τοὺς ζευγάνης. Πώρε λοιπον τὸ στριλούδι σου καὶ φύγε γονγόνα ἀτ' ἐδῶ...

Τὰ λόγια αὐτὰ μπόρδος σ' ἔννα ἀποθηριωμένο δόχιο μόνο μάτι τρελλὴ μπροστούσαν νά ταῦτα καὶ ταῦτα κατέλαβε ἡ Τούδιθ, ἡταν κατώτερος τοῦ γόλου του. Μόλις ἀντιτεύσαν τὸ θάρρος της καὶ τὴν αὐτοπράξια της, ἀρχοις νῦν τὰ χάρτια. Οἱ δύο Μαραυτοί, ποὺ δὲν ἔβησαν Γαλλικά, μάτι κατέλαβαν τα περίτονα ἐσήμαναν τὰ λόγια τῆς Καζ 'Αρού, στην ἀρχῇ καὶ σεβασμῷ καὶ κατόπιν μὲν αὐθηριότητα, προστάθησαν να συγκρατήσουν τὸν ἄθλο Σματίναν στὶς ητορεούσεις καὶ τὴν περοφάνεια τοῦ φόλου ποὺ ἔταξε. Λίγο ἀκόμη καὶ ή ἐπόθεσις ἡταν χαμένη... 'Ἐνας φύδρος ἀντυπομονήσις ἀρχοις εν ἀκούγεται μετατρέπει τὸν δόχιον.

'Η Καζ 'Αρού, μὲν τὴν ταχύτητα ἀντιτίθεταις, ποὺ δίνει στὸν ἀνθρώπο ή ἀντιτεύσαταις τοῦ μεγάλου ικνήνου, κατάλαβε πῶς ή τίχη τῆς ἔ-ζητοποτοῦ ἀπὸ τὴν ἔσβασις ἐκείνης τῆς στιγμῆς. Βλέποντας τοὺς δύο Μαραυτούς, ἔγινε τρηματικός οὐδὲν τοῦ πιστοῦ... Οἱ Σματίναν εἶπεν της τοῦ πιστοῦ... 'Ο Σματίναν εἶπεν ζε-ζέδος γάμων...

Οἱ δύο Μαραυτοί ἔμειναν ἐμφρόντητοι. Αὐτὸν δὲν τὸ περιμεναν. Καὶ σὲ μάτι στιγμὴ μέσα συλλογίσθησαν ὅτι τὸ παχύδι λήταν χωμένο πεύ-γι τιτούσ. 'Ο Μαχδή, ποὺ τὸ πλήθος τῶν πιστῶν τὸν θεωροῦσε ἀποροῦσα καὶ ἀπρόσβολτο, ποίνιτον χάμων νεκρός. 'Ο δόχιος ἔζωσε τὴν ἐκπι-στοσοφίαν τοῦ εἵλε... 'Ο στρατός τῶν Γάλλων, ἐξ ἀλλού, οὐσιὰ δὲν ἦταν παρεννάν. Καὶ πρόσθιτος - πρώτος αὐτοῖς θύμησαν, ἀν δὲν τοῖς κομματίσατε προφρονμένας ὑπὸ δόχιο τὸν ἀστακόν τους, βλέποντας πῶς τοὺς γέλασαν καὶ τοὺς παρέσθιαν σε στάσι, τὴν ὀ-ποίᾳ θὰ τιμωροῦσαν ποὺ οὐκιρά οἱ Εὐρωπαῖοι...'

Προτού λοιποῦ οἱ Μαραυτοί ἔδωσαν τὸ σύνθημα τῆς φυγῆς καὶ σὲ λέγα εἴλη πῦλο τὸ ἔξαρθρωμένο τοὺς πλήθος τῶν Μάρων ἔγινεν ἀπαντό, ἀφίνοντας νεκρό στὰ πόδια τῆς Καζ 'Αρού τὸν Μεσσία του, τὸν ἐλεύθερο τοῦ 'Αλλάχ, ποὺ τὸν ἐπει-λέσθη στὴ γῆ νῦν ἔξιντόση τοὺς ἀπότομους...

ΛΟΥΣΙΕΝ ΖΟΥΕΝ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

'Ο ποιητής γονιάσιε καὶ ἀρχίζει
λίγον ἔρωτικὸν νῦν ἀπαγγέλλει,
καὶ ἔκεινη ἀτ' τὰ γέλια ποκανίζει
καὶ φεύγει μακριά ἀπὸ τό...Βαγγελήν.

Μὲ στίχους τὴν σκληράν θὰ συγκινήσω,
φωνάζει ὁ Βαγγελής μας δακρυών.
«Ω, νέγη, ἀπὸ σᾶς θὲν νῆ ξητίσω
ἔπι οπισθοφῆ...»....τὸ πῦρ τὸ θεῖον.

Καὶ γράφει ὅλη νύχτα τὴν καρδιά του,
ἐπάνω στὸ τραπέζι του ἀπλώνει
καὶ εἰς στίχους τρυφερούς τὸν ἐφωτά τοῦ
ὅ δειλιος — τὸν ἀποχρωσταλλώνει.

Τοὺς στίχους τὸ πρωὶ καθαρογράψει,
καὶ εἰς μυρούδολον φάσελλον ἐγκλέψει,
στὴν Λάρουφαν τὸ γράμμα ἐπιγράψει
καὶ τὸ πηγαίνει στὸ Ταχυδρομεῖον.

Τὸ ποιημα σὰν διάβασε ἔκεινη,
καὶ εἴδη πῶς δὲν τούλειτε τὸ ἀλάτι,
σὲ μὰ ἐφημεριά ειδῆνς τὸ δίνει
καὶ πάσινες...Ένα τάλληρο καὶ κάτι.

Καὶ έτοι βάζει τὰ γυαλιά—ποὺ λέτε—αἰνθωρεῖ
στὸν εὐθυμογάραρος τῶν ἐπητειρίδων ποῖν' τῆς μόδης.
ποὺ εἰνε τηνιαμάτωδεις, μᾶς καὶ παγεροί,
καὶ γράφοντα, δητος λένε, μὲ τοὺς πόδια;

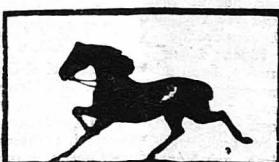
Ο ΚΡΥΟΣ

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΚΛΕΦΤΕΣ ΚΟΤΣΙΔΩΝ

Στὸν 'Αγιον Ιωσήπη τῆς Πολιτείας Μίσσουρι τῶν Ηνωμένων τὸ πολιτειών έπηρον έπλοτε μᾶτι σημαρούσα λατοδιτῶν, οἱ ὄποιοι ἔκοναν καὶ τοπούνταν τὶς κοτοίς τῶν κοτισιών στα πανηγύρια καὶ στὶς ἐκκλησίες δητανήσανταν σηνωτισμός!

Οι κοτισιώντες αὐτοὶ πουλοῦσαν τὶς γυναικείες πλεξίδες στοὺς κομματάς, σὲ ἀρκετά καλές τιμές

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

'Η φρεγάτα, τὸ παράξενο ἀντὸν θαλασσοπότινο, πετά μὲ ταχύτητα 300 μιλών (500 περίπου χιλιομέτρων) τὴν θάλασσα!

***

Τὸ πρώτο τετραμένο 'Ελληνικό βιβλίο είδε τὸ φῶς στὰ 1476. Απὸ τὸ 1476 ὧς τὰ 1832 ἐκδοθήκανε ἀπὸ 'Ελληνας ἐκδότας 1750 'Ελληνικά βιβλία.

***

'Ο πρώτος ἡλεκτρικός σιδηροδρόμος κατασκευάσθηκε στὴν Ιρλανδία.

***

Τὸ πιό μικρὸ πλοίο τοῦ κόσμου ζῆ στην Καλλιφορία. 'Εχει μόνον 30 διωτίλων ψηφιστές καὶ ζηγανεῖ 7 ητορες, σταν είνε πεταλούδινο!

***

'Αναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ της, η Δανία ἔχει τὶς περισσότερες ἀγε-λάδες ἀτ' οὐλες τὶς χωρες τοῦ κόσμου.

***

Μερικά ἀπὸ τὰ ποὺ σπάνια καὶ βαρύτημα γραμματόσημα είνε καὶ τὰ ζῆται : Τῆς 'Αγγλίας Γουάντης τοῦ 1856, ἐμφόρον. Τῆς Ιδιαίς χώρας τοῦ 1850, τριανταφύλλι. Τοῦ νησού τοῦ 'Αγίου Μαρκού, πρωτοπατία. Τῆς Μολδαβίας τοῦ 1858, τῶν 80 παράδων, γαλάζιο. Τῆς Χαβάης τοῦ 1852, μαρύ. Τῆς Τσοπάνης, τῶν 3 φράγμων, πρωτοπατία. Τοῦ Γαλλικοῦ νησοῦ «Ἐνεστού» τοῦ 1897, τῶν 3 φράγμων, μαρύ. Τῆς Αντσόνιας, ποὺ ἔχει τὴν παράστασι τοῦ 'Ερμη, ζόκκιο. Τῆς Νέας Ζηλανδίας, τοῦ 1872, σταχτί. Καὶ τῆς Νατάλης, τοῦ 1857, γαλάζιο.

***

'Απὸ τοὺς Εὐρωπαίους, οἱ Νορμανοί ζοῦν περισ-σότερα χρόνια καὶ οἱ Ισπανοί λιγότερα.

Οι Σανδανίδαι ζοῦν κατὰ μέσον ὅρουν 50 χρόνια
ὅ καθενάς. Οἱ Αγγλοί 45 χρόνια καὶ 3 μῆνες. Οἱ
Βέλγοι 44 χρόνια καὶ 11 μῆνες. Οἱ Ελβετοί 44 χρό-
νια καὶ 4 μῆνες. Οἱ Γάλιοι 43 χρόνια καὶ 6 μῆνες.
Οι Αντσόνιοι 39 χρόνια καὶ 8 μῆνες. Οι Βασαροί 35 χρόνια. Καὶ
τέλος οἱ Ισπανοί 32 χρόνια καὶ 4 μῆνες.

Κατὰ μόνους δύον, τὸ έπαναλαμβανούν.

***

Τὸ μοναδικὸν ἀντίδοτο κατὰ τὴν δηλητηριάσεως
ἀπὸ μαντάρια είνε τὸ τοννιάνθη θιλασκόριόν.

***

Στὴν Ιαπωνία τὰ φάρια ποιούνται ζωτανά. Οι
ψαράδες τὰ διάλαλον στοὺς δρόμους, ἔχοντας τα
μέσα σὲ μεγάλους ἀπὸ ἀδιάφορο χαρτί κοντάδες,
γεμάτους ἀπὸ θαλασσινά νερά.

***

Τὸ βαθύτερο χρονοσωχεῖο τοῦ κόσμου ζούσκεται
στὴν Αντσόνια. 'Εχει βάθος 1270 μέτρων.

Τὸ μεγαλείτερο «εφιστού» φυσιόδιο τῆς έφερλιον βρίσκεται στὴν Μα-
διαγαστρί. Είναι ἀπότομος βράχος, ποὺ ἔχει ψηφιστέον ποδῶν
καὶ ἐπισχένεις 8 τετραγωνικούν...

***

Οι Βεδουΐνοι είνε ἀπὸ τοὺς περισσότερους λιτοδιάτους ἀνθρώπους τοῦ κόσμου. 'Ο Βεδουΐνος δὲν τρώει όλη τὴν ἥμερα τίτοτ' ἀλλα, παροὶ 6 ή 7 χουφαδές, τηγανισμένους μὲ βούτρου καὶ μᾶς κοντάτερο οὐρέ.

***

Κάτιος Πόλιον γιατρὸς λέει ὅτι στοὺς ἔκαπτο ἀνδρες οἱ 21 ἔχονται διατάστερο ποὺ τρέπουν τὸ δέξιον τοὺς πόδες τοῦ αριστεροῦ. Οι 33 ἔχονται τὸ ἀριστερό διαταράσσεται. Καὶ οἱ ιππότοι 16 ἔχονται διάνων καὶ στὸ δέξιον τὸ αριστερό κέρι.

***

Κατὰ τὸ Ήρόδοτο, οἱ Πύρωντας της Βαθέλη είχε ψηφιστέον ποδῶν.

***

Τὰ ύδραγωγεία τῆς άρχαιας Ρώμης είχαν όλοκλη μῆνος 249 μιλών!

***

Τὸ μεγαλείτερο κρίνον, ποὺ γνωστίσαντα ποτὲ οἱ ἀνθρώποι, σημειώθηκε τὸν ξεμώνων τοῦ 1829 στὴν Ιακωβάνην τῆς Σιδηροίας. Τὸ θεριδόμετρο Φαρενάϊτις ἔδειχε τότε 73 βαθμών υάτω ἀπὸ τὸ μῆρον!

***

Δὲν μᾶς ζεσταίνει μονάχα δῆμος, ἀλλὰ καὶ τὸ φεγγάρι! Πόσο λι-
γον δημος... Γιὰ νῦν ἀντιληφθεῖται τὴν θερμότητα ποὺ μᾶς χαρίζει, ἀρκει ν' ἀνάφετε ένα κερί καὶ νῦν σταθήτε σὲ λιόστασι 230 μέτρων...

***

Τὰ μαφούλια, λένε μερικοί γιατροί, είνε ἔνα ἀτ' τὰ δραστικότερα κατὰ τῆς ζητίνιας. Τὸ σέλινο, πάλι, είνε ὑπέρλιμπο γιὰ τοὺς νευρικούς.

***

'Υπολογίζεται διτὶ τὰ γυανθρακούρρα δέδιαι τῆς Κίνας ἔχουν έκταση 400.000 τετραγωνικῶν μιλών! Τὸ γεγονός αὐτὸν καὶ μόνον δικαιολογεῖ ἐπανάστατα τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν βιομηχανικῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, γιὰ τὸ ποιό διτ' αὐτὰ θὰ κυριαρχήσῃ οἰκονομικῶς διπάνω στὴ μεγάλη καὶ πολιτική αὐτὴ χώρα.